

Tina solitària (Boines)

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Serra de Puig Gili

Coordenades:

Latitud: 41.68877
Longitud: 1.93938
UTM Est (X): 411735
UTM Nord (Y): 4615765

Classificació

Número de fitxa 08182 - 248
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El conjunt es troba en mal estat de conservació i en part enrunada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08181A001000240000OH
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 10/08/2018 - 02:00

Descripció

La tina es troba a la zona coneguda com Racó de les Boines, al sud-est del terme municipal de El Pont de Vilomara, molt propera a la tina del Boines

La tina és de planta circular, amb els murs inferiors de pedra i morter de calç i amb l'interior recobert de

rajoles de ceràmica envernissada amb un punt de curvatura. La part superior dels murs són fets amb pedra sense material d'unió, on es localitza l'entrada a la tina. Aquesta, n'ha perdut la llinda i la part superior dels muntants. Sobre els murs s'estén el voladís, realitzat amb pedres més planes. La coberta feta amb el mètode d'aproximació de filades s'ha ensorrat parcialment i, sobre la mateixa, s'estenia una capa de sorra i pedruscall. És visible la caixa que s'obre a l'exterior de la tina. No s'observa barraca.

Observacions:

Partint del Pont de Vilomara i en direcció a Rocafort, a 150 m de l'inici de la carretera BV-1224 agafarem el Camí de la Casa Nova que va vorejant la riera de Santa Magdalena i fins arribar a la Casa Nova de Sant Jaume. En aquest punt, deixarem la pista per agafar el camí que passa pel mig de la masia fins arribar a la riera. La creuarem i seguirem pel mateix, riera amunt passant pel costat de les tines de la Lluca i les Rates Pinyades. Tot vorejant el Torrent Mal i el Torrent de les Arcades arribarem al Racó dels Manresans. Continuarem pel mateix camí deixant darrera el que ens duria fins al conjunt de tines de les Balmes Roges. Seguirem fins trobar-nos una petita planura ubicada entre el Racó dels Companyons i el Racó del Víctor on trobarem la tina del Companyó, la tina del Camí del Companyó. Continuant i arribarem a la Sínia Vella, on tombarem cap a l'esquerra en direcció a la font del Boines. La tina es troba a la zona coneguda com Racó de les Boines, al sud-est del terme municipal de El Pont de Vilomara, molt propera a la tina del Boines, en una zona de difícil accés i plena de vegetació. No és visible fins que s'està al costat.

Història

El Bages està organitzat a l'entorn d'un pla central d'entre 200-300m d'altitud tancat per un seguit de serralades; concretament la serralada de Sant Llorenç del Munt marca un territori muntanyós que domina les anomenades Valls del Montcau, un espai excepcional i singular en el qual una geografia difícil es barreja amb els testimonis d'una intensa activitat humana. Es tracta d'un territori emmarcat en el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, que comparteix espai amb els municipis de Talamanca, Mura, El Pont de Vilomara i Rocafort, Navarces i Sant Fruitós de Bages. Els tres primers municipis destaquen per concentrar un important nombre de tines enmig de les vinyes.

La importància del cultiu de la vinya es fa evident, fonamentalment, en la presència de tines a totes les cases i també enmig de les vinyes. La tradició vitivinícola al Bages ha marcat les diferents etapes històriques així com l'evolució dels municipis de la zona, des del segle XI fins el XIX. Al segle XIV són moltes les referències de tines i folladors al costat de les bótes a quasi totes les cases i cellers de la zona, i la tina apareix per primera vegada a documents a la zona del Bages durant el segle XIV.

A partir del segle XVI i XVII comencen a generalitzar-se les tines excavades a la roca, amb els dos recipients: un per xafar el raïm i altre per abocar-hi el most i la brisa perquè fermentés; però finalment es va acabar construint un tipus de tina que podia fer la mateixa funció en un únic recipient afegint el brescat, una graella de posts de fusta recolzades a la boca que permetien xafar el fruit i contenir el líquid extret a la inferior. El recipient fonamental per a l'elaboració del vi a partir del segle XVII, fou la tina, de forma circular o quadrada, construïda amb pedra en sec i morter de calç, amb l'interior impermeabilitzat amb cairons envernissats de color vermellós.

Cronològicament, les tines excavades a la roca daten de l'edat mitjana, mentre que les folrades amb cairons envernissats es van fer a partir del segle XVII (Ballbé, 1993). L'apogeu de la vinya al segle XVIII obliga a construir més tines a l'exterior de les cases, probablement utilitzades per parcers, mentre que les interiors de les cases eren dels amos.

L'expansió dels segles XVIII i XIX es dona quan la fil·loxera afectà les vinyes franceses el 1863, i la demanda de vins catalans augmentà. Però a partir de 1892, començà a afectar la nostra zona. Tot i què es plantaren algunes vinyes amb peu americà, que va mantenir el conreu de la vinya fins a la industrialització,

no tornaria a ser mai més un conreu important, abandonant-se progressivament les feixes.

Bibliografia

BALLBÉ i BOADA, Miquel (1993). Tines al mig de les vinyes a la comarca del Bages. Quaderns del Centre d'Estudis del Bages, núm. 6.

CORTÉS ELÍA, MARÍA DEL AGUA (2017) Inventari de les tines de les Valls del Montcau. Pla Director de les tines a peu de Vinya. Diputació de Barcelona, Ajuntaments de El Pont de Vilomara i Rocafort, Talamanca i Mura.

[Http://bagesterradevins.cat/patrimoni](http://bagesterradevins.cat/patrimoni)

